ANGELUS 49.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
11. prosince 2011 – 3. NEDĚLE ADVENTNÍ

Adventní zamyšlení - pravá a nepravá radost

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům svým: Budou znamení na slunci a na měsíci i na hvězdách, a na zemi bude úzkost mezi národy pro bezradnost nad hukotem moře a příbojů, takže lidé budou trnouti strachem a očekáváním těch věcí, které přijdou na veškeren okrsek zemský; neboť moci nebeské budou se pohybovati. A tehdy uvidí Syna člověka, an přichází v oblace s velikou mocí a velebností. Když pak se to počne díti, pohleďte vzhůru a pozdvihněte hlav svých, neboť se přibližuje vykoupení vaše. I pověděl jim podobenství: Patřte na fíkový strom a na všecko stromoví; když již nasazují ze sebe na plody, poznáváte, že blízko jest léto. Tak i vy, když uzříte, že se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest království Boží. Amen pravím vám, že nepomine pokolení toto, dokud se všecko nestane. Nebe a země pominou, ale slova má nepominou.

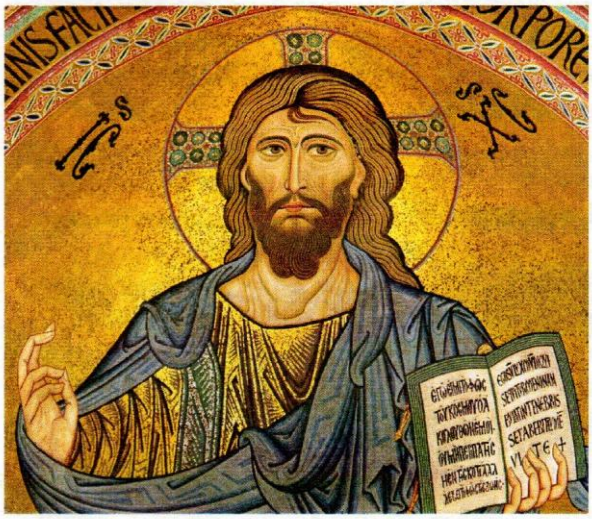

Z duchovního pohledu existují jen dvě skupiny lidí – spasení a zavržení. První jsou obyvateli Boží obce, druzí obce pozemské. Kdo do které skupiny patří, často není na první pohled zřejmé. Těsně před druhým příchodem Pána Ježíše, kdy se budou dít úkazy, o kterých předem pověděl svým učedníkům, se rozdíl mezi těmito dvěma skupinami lidí zvýrazní. Jedni, ti, kdo patří jen tomuto světu a jen pro něj žijí, „budou trnouti strachem“. „Moci nebeské se budou pohybovati“ a jim se zachvěje vše pod nohama. Vše na co spoléhali, jejich pevné stání na této (pomíjející) zemi, jejich pozemské jistoty, to vše se najednou ukáže jako velmi nejisté.

Druhá skupina, Kristovi učedníci, lidé patřící do Boží obce, jsou vyzváni, aby v této chvíli „pohleděli vzhůru“ a „pozdvihli své hlavy“. Oni totiž sice z nutnosti musí chodit po této pomíjející zemi a musí být v tomto dočesném světě také jaksi zakotveni, ale ne tak, aby to jejich pohled táhlo jen k zemi. Jsou od pomíjejících světských záležitostí vnitřně svobodní, a proto mají sílu pozvednout svůj zrak vzhůru, a udělají to s radostí a nadějí. Oni se totiž již vnitřně připoutali k nebi kotvou naděje.

Adventní čas, tak jak je prožíván v současné společnosti, se zdá být také obdobím, kdy rozdíly mezi těmito dvěma skupinami lidí vystupují více do popředí. Jedni – a těch je bezesporu více – otvírají svou mysl na lákavé nabídky obchodníků s pozlátkem a na starosti typu „co nejlevněji“, „co nejrychleji“ a „co nejsnáze“. Obalamutěni sladkým zpěvem povrchních písní a sváděni z pravé cesty blikáním barevných žároviček jsou okradeni o zbytek vnitřního pokoje a otevřenosti na skutečnou krásu, které jim chce v tomto tak požehnaném čase se sobě vlastním citem a jemností vložit do duše požehnaná mezi ženami – Matka v požehnaném stavu.

Ti druzí, bojující s ospalostí na rorátech, zápasící o trochu času ztišení v dnech plných shonu, hledající tichý kout k modlitbě v uřvaném světě. Nejsou dokonalí, nejsou ještě tak mocným světlem, aby ozářili své okolí. Ale již to světlo mají v sobě a usilují ho uchovat a rozmnožit. Ví, že to nemůže být jen výsledek jejich snahy, proto se obracejí na tu, která se tomuto Světlu stala dokonalým svícnem. Ona je Matkou adventní Naděje, ona je první v Boží obci a ona je bude pevně podpírat a bude při nich stát i tehdy, když se všechny lidské jistoty zachvějí. Ona je jejich pevným přístavem, protože je Matkou Slova, které nepomíjí.

zdroj: lignumblog.wordpress.com

Casti conubii (dokončení)

Drazí bratři a sestry, společně se zamysleme nad tím, čím pomoci manželství. Papež Pius XI. říká se svatým Tomášem Akvinským, že to, co se odchýlilo od svého původního stavu, může se uvést do pořádku, když se opět uspořádá podle Božího záměru.

> *Aby se tedy vrátil správný řád v otázce manželské, je zapotřebí, aby si všichni uvědomili božskou ideu manželství a měli snahu podle ní se zaříditi.*

Nejdříve je tedy potřeba pěstovat poctivý náboženský život! Ono totiž nad mocnou nezkrocenou lidskou žádostivostí nelze jinak zvítězit než z milosti Boží.

Kdo se Bohu podrobuje, s radostí zjistí že za pomoci milosti Boží stává se pánem nad žádostivostí a nad hnutím svého nitra.

Aby naše tělo bylo v pokoji poddáno nám, nejdříve my musíme být poddání Bohu. I křesťanským snoubencům zdůrazňuje:

Bezuzdné útoky smyslnosti nemohou tedy býti náležitě ovládnuty, než když se napřed člověk pokorně podrobí svému Stvořiteli se zbožností a úctou.

Nejdůležitější je proto často přijímat svátosti a konat různé úkony zbožnosti. Přirozené prostředky, odmyslíme-li si milost Boží, k ovládnutí vášní nestačí. Dále papež vyzývá k šíření správných poznatků o manželství. Tento úkol patří Církvi. Věřícím papež připomíná upřímnou a pokornou poslušnost k Církvi. Podle vůle Boží, ať manželé skutečně žijí! K tomu jim má pomáhat časté rozjímaní o svátosti manželství, do které vstoupili. Tato svátost není jen okamžikem samotné svatby, ale je to celoživotní posvěcení společného soužití Bohem.

Zajímavý je i malý odstaveček, ve kterém autor varuje před pohlavním poučováním:

Dnes mnozí tak zvaní reformátoři manželského života chtějí prokazovati službu manželům, ze široka vykládajíce o těchto fysiologických otázkách; tak však spíše učí umění chytře hřešiti než ctnosti čistě žíti.

Papež zdůrazňuje dobrou přípravu na manželství. Ta probíhá ve dvou etapách. Nejdříve je to příprava vzdálená – již v dětství. Jen dobře vychovaní křesťané dokáží splnit své těžké manželské povinnosti.

Neboť jest odůvodněná obava, že ti, kdo před manželstvím ve všem hledali jen sebe a zájmy své, kteří hověli svým choutkám a vášním, budou právě takoví v manželství.

Blízká příprava na manželství spočívá v dobré volbě snoubence. Ta se neobejde bez vroucné modlitby o Boží pomoc a bez zralé úvahy. Je dobré také vyslechnout si radu rodičů.

Další pomoc manželství je spatřována v překonávání hospodářských těžkostí. Papež cituje svého předchůdce Lva XIII. a říká, že je třeba, aby:

Hospodářské poměry ve státě byly upraveny tak, aby všichni otcové rodin mohli vydělati tolik, kolik je potřebí, aby mohli přiměřeně svému stavu a místním poměrům uživiti sebe, svou manželku a své dítky.

Je nezdravé, když se podporují nemanželské matky vydatněji než manželské. Zde se má zasadit stát i Církev. Také zaměstnavatelé mají vyplácet poctivý plat a tam, kde by pro množství dětí nastala v rodině nouze, má přijít na pomoc milosrdenství jednotlivců. Na závěr papež apeluje na vzájemnou spolupráci Církve a státu a připomíná biskupům horlivé šíření této encykliky.

POŘAD BOHOSLUŽEB na 11. 12. – 18. 12. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 11. 12.	3. NEDĚLE ADVENTNÍ	Hustopeče	8:00	za farníky
		Špičky	9:30	za Bohuslava Vozáka, mžku a 2 syny
		Bělotín	11:00	na poděk. PB a PM za životní jubileum
Pondělí 12. 12.		Hustopeče	6:15	za ž a + r Hubovu a Hrabinovu a DO
Středa 14. 12.	Sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	Černotín	16:00	za + Štěpánku Vašinovou, mžl a DO
		Špičky	17:00	za + Josefa Sůkala a ž a + r
Čtvrtek 15. 12.		Bělotín	16:30	za ž a + r Ondřejovou
Pátek 16. 12.		Hustopeče	17:00	za Františka Vozáka, 2 rod, br a Jána Kostroše
Sobota 17. 12.		Černotín	17:00	za farníky
Neděle 18. 12.	4. NEDĚLE ADVENTNÍ	Hustopeče	8:00	za Alfonse Pospíšila, s, sestru, rod 2 str a DO
		Špičky	9:30	za + Jiřího Hošťálka a ž a + r
		Bělotín	11:00	za rod Personovy, babičku Šeredovou a Smolkovou a DO

- V pátek bude v Hustopečích předvánoční svatá zpověď od 15 hodin. Přijede pan farář ze Všechovic. V ostatních farnostech zpovídám přede mšemi.

- Prosím o pomoc ochotné ženy, které by připravily v pondělí po rorátní mši svaté snídani pro děti. A současně děkuji těm, které už pomohly minule.

Telefon na faru: 581 626 040